

opnaaet, men man stræber efter at komme saa vidt, at man kan skyde med Kanonen uden at rette den om fra Skud til Skud, at den altsaa forbliver ganske ubevægelig under Skydningen. Det siger sig selv, at hvis det kunde opnaas ved Feltkanonen, vilde det være en ganske uhyre Fordel, idet de mange Kilder til daarlig Retning, som altid findes og ganske særlig under et Slag, naar Mandskabet er paavirket af Faren, vilde falde bort. Havde man først en Gang rettet Kanonen rigtig, vilde man ogsaa kunne gøre Regning paa fremdeles at kunne ramme omtrent paa samme Sted. Af alle disse Grunde vilde det være naturligt, at vi tog fat paa i alt Fald Begyndelsen til Anskaffelse af dette Materiel. Det er jo kun en Begyndelse, her er Tale om, det er kun Forsøg, først efter at Forsøgene ere tilendebragte, kan der være Tale om Indførelsen af det ny Vaaben. Naar den ærede sidste Taler mente, at det havde intet Jag, skal jeg gøre opmærksom paa, at Tyskland og Frankrig — det blev allerede fremhævet af den højt ærede Minister — saa tidlig som i 1896 og 1897 ikke alene havde begyndt paa Prøver, men fuldendt Prøverne med den endelige Model for deres Kanoner, og at der i flere Aar har været foretaget omfattende Forsøg i Svejts og ligeledes i længere Tid i Norge og Sverige. Ogsaa Rusland, Belgien og Italien, og jeg tror Østrig, have haft Forsøg, saaledes have altsaa saa godt som alle Stater i længere Tid været i Gang med at prøve nyt Feltmateriel, saa det kan ikke paa nogen Maade siges at være for tidlig vi tage fat, det er maaske snarere for sent — ikke med Anskaffelser, men med at begynde Forsøgene. Et andet Forhold spiller ogsaa en stor Rolle for os, nemlig det, at vi gerne skulde have det ny Materiel saa billigt som muligt. Naar man skal købe det ved de store udenlandske Fabrikker, er det ganske overordentlig kostbart. Jeg ved ikke noget bestemt om det, men jeg antager, at vi ville forsøge paa at fabrikere Materiellet her hjemme. Det vilde medføre for det første den Fordel, at Pengene blive her i Landet, og dernæst, at man faar det samme Materiel langt billigere, maaske for den halve Pris, men paa den anden Side er der den Ulempe, at Fabrikationen selvfølgelig gaar langsommere, idet vi jo nemlig ikke her have saadanne kolossale Fabrikker, der kunne levere et lille Lands hele Materiel paa et eneste Aar, som vi have set, at det f. Eks. er sket med vore Remingtongeværer

i 1867; noget saadant kan der ikke være Tale om, naar vi selv skulde fabrikere Kanonerne, og vi maa derfor netop være i allerhøjeste Grad opfordrede til at begynde i Tide for ikke at sakke alt for langt bag ud. Jeg skal slet ikke komme ind paa de Betragtninger, som den ærede foregaaende Taler fremsatte om det politiske urigtige i at bevilge Penge til dette Forsøg; thi jeg kender jo den Stilling, hans Parti indtager, og det kan vist ikke nytte at diskutere derom. Jeg bemærkede med Glæde, at der ikke fremkom nogen som helst lignende Udtalelse fra den ærede Ordfører for det ledende Parti her i Tinget, hans Ord staa altsaa paa dette Punkt i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, der tidligere ere faldne fra Førere for Partiet; de have jo altid hævdet, at naar der var Tale om at forsyne den lovlige bestaaende Hær med Vaaben, skulde disse være saa gode som paa nogen Maade muligt, det har saavel menige af Partiet som Leth og Brandes, der ellers ikke vare overdrevent forsvarsvenlige, udtalt, og det har ogsaa Berg paa det allerbestemteste fastholdt, saa i den Henseende tror jeg at turde sige, at der er Enighed mellem os — det er ellers desværre ikke saa meget, naar der er Tale om Forsvarssagen, vi kunne sige, at vi ere enige om. Hvad endelig angaar det, som den ærede Ordfører for Reformpartiet bemærkede om det uheldige i, at Bevillingen var foreslaaet som særlig Lov, saa synes jeg ikke, at det Spørgsmaal er saa væsentligt, og det endte han jo egentlig ogsaa selv med at erkende. Det er vist ganske rigtigt, at det nuværende Feltmateriel af 1876 blev bevilget paa Finansloven, og i alt Fald Pengene til Forsøgene og Prøverne bleve bevilgede der, men vi have jo mere nærliggende Eksempler i Bevillingerne til Fodfolkgeværet. Der blev derom forelagt og vedtaget en særlig Lov, den blev for Resten stykket ud i forskellige særlige Love, først blev der bevilget Penge til Fabrikken, dernæst til Piber og Maskiner, tror jeg, det var, og endelig til selve Geværerne. Alle disse Bevillinger bleve saa vidt jeg erindrer, givne ved særlig Lov, saa det er da ikke ganske uden Eksempel, at en saadan stor Sag, som her jo vil blive Tale om, bliver forberedt gennem Bevilling paa særlig Lov. Men i øvrigt skal jeg ikke dvæle længere derved, da den ærede Ordfører for Flertallet jo selv antydede, at naar alt kom til alt, var det naturligvis det samme, i begge Tilfælde vilde det jo være en fri Bevilling. Det forekommer mig endda, at den er fuldt saa fri, naar